

Tom a Matt
Oldfieldovi

**DAVID
BECKHAM**

NESMRTELNÁ LEGENDA

David Beckham nesmrtelná legenda

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

Tom a Matt Oldfieldovi

David Beckham: nesmrtelná legenda – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

TOM A MATT OLDFIELDOVI
DAVID BECKHAM:
NESMRTELNÁ LEGENDA

Text © Matt Oldfield, 2018
Originally published in the English language as Ultimate Football
Heroes: Beckham by Studio Press, an imprint of Bonnier Books UK
Limited, London.
Translation © Petr Tychtl, 2024
© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2024

ISBN tištěné verze 978-80-7683-527-6
ISBN e-knihy 978-80-7683-533-7 (1. zveřejnění, 2024) (epub)
ISBN e-knihy 978-80-7683-534-4 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)
ISBN e-knihy 978-80-7683-530-6 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

TOM A MATT OLDFIELD OVI

DAVID BECKHAM

NESMRTELNÁ
LEGENDA

MATT OLDFIELD je zkušený spisovatel a šéfredaktor fotbalového webu Of Pitch & Page.

TOM OLDFIELD je sportovní spisovatel na volné noze a autor mnoha biografií, například Cristiana Ronalda, Arsèna Wengera či Rafaela Nadala.

PRO NOAHA A NICA, BUDOUCÍ
ÚTOČNOU SÍLU SOUTHAMPTONU

KAPITOLA I

Vždy vítěz

18. května 2013 – Paříž, Francie

JE TO TADY. PO DVACETI úžasných letech měl Davidův život profesionálního fotbalisty skončit. Vždycky věděl, že jeho poslední zápas bude plný emocí, ale slzy zadržoval ještě předtím, než zápas vůbec začal.

Dělám správnou věc? ptal se sám sebe.

Už oslavil 38. narozeniny a jeho unavené tělo mu naznačovalo, že je nejvyšší čas skončit. Hlava mu však radila pokračovat v tom, co miluje, stejně jako fanoušci PSG na stadionu Parc des Princes.

„Beckhame, ještě jeden rok, prosím!“ stálo na několika z jejich transparentů.

Ale ne, chtěl skončit, dokud se cítil jako rozdílový hráč, na vrcholu svých sil, dokud ještě může svému týmu pomoci.

Během své kariéry hrál David s mnoha hvězdami. V duchu si je vyjmenovával:

Eric Cantona, Ryan Giggs a Paul Scholes –
v Manchesteru United

Michael Owen, Steven Gerrard a Wayne Rooney –
v reprezentaci

Ronaldo, Roberto Carlos, Zinedine Zidane
a Luís Figo – v Realu Madrid

Landon Donovan a Robbie Keane – v L.A. Galaxy

Paolo Maldini, Ronaldinho a Kaká – v AC Milán

... a nyní Zlatan Ibrahimović v PSG.

To je seznam!

Považoval za čest, že je mohl nazývat přáteli i spoluhráči. Všichni podněcovali Davida k tomu, aby se neustále zlepšoval a zdokonaloval. Jen díky nim se dostal až na vrchol.

DAVID BECKHAM: NESMRTELNÁ LEGENDA

„Jsi připravený, Becksi?“ Zlatan si s ním plácl.

„Jsem připravený jako nikdy,“ usmál se David a připevnil si pásku na rukáv.

Trenér PSG Carlo Ancelotti ho pro poslední domácí zápas sezony proti Brestu jmenoval kapitánem.

Na stadionu Parc des Princes přihlížela Davidova rodina a jména jeho dětí – Brooklyn, Romeo, Cruz a Harper – vynikala vyšitá na nových speciálních bílo-červeno-modrých kopačkách Adidas. Jeho děti pro něj tolik znamenají, stejně jako jeho žena Victoria.

Vedle jejich jmen byla čísla dresů – 7 v Manchesteru United a anglické reprezentaci, 23 v Realu Madrid a L.A. Galaxy a 32 v AC Milán a PSG.

Vedle čísla na jeho dresu se vyjímala vlajka Spojeného království. Ať už hrál David kdekoli – ve Španělsku, Americe, Itálii nebo Francii –, vždy pociťoval hrdost na to, že je Angličan.

„Dobře, jdeme na to!“ zakřičel na své spoluhráče.

PSG po čtyřech minutách vedlo 1:0 díky gólu Zlatana. To už začínal čas na oslavy mistrů Francie. Co mimořádného mohl ještě předvést, na oslavu tohoto velkého dne? Dokáže svou pozoruhodnou pravačkou vytvořit poslední kouzlo?

David odmalička tvrdě pracoval na tom, aby co nejlépe využil svůj talent. Měl neobvyklou techniku kopu, hodiny tréninku ji dovedly k dokonalosti. Co se týče střel z dálky, dlouhých přihrávek, přímých kopů a rohů, stal se mistrem nad mistry.

Po třiceti minutách vybojovalo PSG rohový kop. Když se na něj připravoval, zpomalil, toužil vychutnat si pocit, že je tak blízko fanouškům. Nezáleželo na tom, za jaký tým právě hrál, hluk a vášeň diváků ho pokaždé rozvášnil. V průběhu let ho to mnohokrát patřičně nakoplo.

David si vzpomněl na dva neskutečné rohy v závěru finále Ligy mistrů roku 1999, kdy Manchester United bojoval o zkompletování treblu. Úžasná noc!

Zápas neskončí, dokud nezazní závěrečný hvizd – to říkával bývalý manažer Manchesteru United sir Alex Ferguson. Ten jej naučil tomu věřit.

David i tentokrát vymyslel nečekané řešení. Přesný ostrý roh na bližší tyč. Jednalo se o intuitivní, nečekanou variantu, ale dokáže na ni někdo zareagovat? Jeho parták ze středu pole Blaise Matuidi ano. Trefil se z voleje a skóroval. 2:0!

„Díky, jsi ten nejlepší spoluhráč na světě!“ křičel.

DAVID BECKHAM: NESMRTELNÁ LEGENDA

David se radoval z poslední asistence, ale toužil také vsítit branku. Dát poslední gól. Za PSG ještě neskóroval, ale stále měl čas rozloučit se ve velkém stylu.

Když jeho tým vybojoval přímý kop, fanoušci ho vyzývali k jeho zahrání. Ale David věděl, že důležitý je tým, ne jednotlivec. Jednalo se o ideální pozici pro Zlatana.

„Vyřeš to!“ povzbudil ho David.

„Rozkaz, kapitáne.“ Švédský útočník zatočil míč kolem zdi do horního rohu. 3:0!

„Davide, úkol splněn!“ smál se Zlatan, když společně slavili.

Deset minut před koncem nastal ten správný čas opustit hřiště nadobro. Jako vždy ze sebe vydal všechno. Zhluboka se nadechl a snažil se neplakat, ale nebylo to nic platné. Když k němu spoluhráči jeden po druhém přicházeli v touze jej obejmout, oči se mu zalily slzami. Než došel k postranní čáře, tekly mu proudem po tváři.

„Nastal historický okamžik,“ ozvalo se na stadionu. „DAVID...“

„BECKHAM!“ zařvali fanoušci. „Merci, Davide!“ jásali a skandovali.

David Beckham! David Beckham! David Beckham!

Po zápase se David procházel po hřišti a tleskal divákům. V PSG byl teprve pět měsíců, ale cítil se tu jako doma. Jeho spoluhráči utvořili kruh, popadli ho a začali ho vyhazovat vysoko do vzduchu, jednou, dvakrát a potřetí pro štěstí.

„Budeš nám chybět, Becks!“ křičeli.

Davidovi se po nich brzy začne stýskat. Fotbal mu bude strašně moc chybět.

Od prvního doteku s míčem vnímal fotbal jako středobod svého života. Jak těžké uvěřit, že jeho neuvěřitelná hráčská kariéra skončila. Jeho dobrodružství ho zavedlo z Londýna do Paříže, přes Manchester, Madrid, Los Angeles, Milán a mnoho dalších vzrušujících míst.

Tvrdou prací a odhodláním se ve svém milovaném Manchesteru United vypracoval na hrající legendu a jednoho z nejslavnějších fotbalistů planety.

Přestože již měl plnou skříňku trofejí, teď mohl doplnit ještě jednu poslední – titul z Ligue 1.

„Chtěl bych poděkovat všem v Paříži – spoluhráčům, zaměstnancům, fanouškům,“ řekl do mikrofonu a na hlavě měl anglickou vlajku jako kápi. „Je mi

DAVID BECKHAM: NESMRTELNÁ LEGENDA

potěšením ukončit kariéru právě tady. Mám pocit, že jsem dosáhl všeho, čeho jsem mohl. Chtěl jsem odejít jako šampion, a to se mi podařilo.“

Na klubové úrovni vyhrál David ligu ve čtyřech různých zemích – v Anglii, Španělsku, USA a nyní ve Francii. Byl jediným Angličanem, kterému se to kdy podařilo, navíc vyhrál Ligu mistrů a FA Cup.

Na reprezentační úrovni žádnou trofej nezískal, ale i tak toho dokázal víc než většina fotbalistů, kteří kdy tento sport okusili.

Za svou zemi odehrál 115 zápasů, z toho 58 s kapitánskou páskou. Hrál na třech mistrovstvích světa a na každém z nich skóroval. Jen se mu nepodařilo dovést „Tři lvy“ k mezinárodní slávě.

David si v roce 1998 vyzkoušel pozici národního padoucha, a v roce 2001 se stal naopak národním hrdinou – díky proměněnému pokutovému kopu v poslední minutě zápasu s Řeckem, který Anglii dovedl na mistrovství světa 2002. Angličtí fanoušci na to nikdy nezapomenou.

Ten gól vyžadoval opravdovou odvalu, což je jedna z Davidových největších předností – samozřejmě spolu s jeho pozoruhodnou pravačkou.

KAPITOLA 2

Manchester united

„JAK SE CÍTIŠ, SYNKU?“ zeptal se Ted Beckham s potutelným úsměvem na tváři. „Myslím, že červená ti sluší!“

David se zachichotal, vyhodil ručičkama do vzduchu a začal běhat po pokoji kolem dokola.

„Myslím, že souhlasí!“ zasmála se jeho máma Sandra zpoza videokamery.

Ted byl velký fotbalový fanoušek. Přestože rodina Beckhamových žila v Londýně, nefandil Tottenhamu ani Arsenalu, Chelsea ani West Hamu. Ne, byl blázen

DAVID BECKHAM: NESMRTELNÁ LEGENDA

do Manchesteru United a často jezdil na Old Trafford, sledovat hru svého oblíbeného týmu.

Když měl jeho syn třetí narozeniny, Ted přesně věděl, co mu koupit – jeho první soupravu Manchesteru United.

„Nikdy není příliš brzy na to, stát se rudým ďáblem,“ řekl Ted své ženě. „Navíc se z něj tvůj otec snaží udělat fanouška Spurs, a to nemůžeme dopustit!“

Davidovi dres trochu vlál, ale brzy do něj doroste. Až z něj vyroste, dostane jiný, třeba se jménem svého oblíbeného hráče na zádech. A brzy bude připraven na svůj první výlet na Old Trafford. Ted se nemohl dočkat, až vezme svého syna na jeho první zápas.

„Užiješ si to, chlapečku. Je to Divadlo snů!“

Ted hrál stále fotbal za tým Kingfisher v místní lize, ale kdysi dávno byl na i testech v Leyton Orient, hrající Football League Second Division, tedy dnešní Championship.

Byl to velký, tvrdý útočník, ale nikdy neměl dostatečnou rychlost ani schopnosti, prosadit se jako profesionál. Ted doufal, že by se jeho fotbalový sen mohl stát fotbalovým snem jeho syna.

„Bude z něj další Bobby Charlton!“ prohlašoval sebevědomě.

Davidova fotbalová cesta začala, jakmile začal chodit. Táta mu házel míče k nohám a pak stál opodál a díval se.

„No tak, kopej!“ povzbuzoval láskyplně Davida a komicky máchal nohou ve vzduchu, chtěl situaci synovi co nejlépe demonstrovat.

Když David místo toho zvedl míč rukama, jeho otec neztrácel naději. Možná z něj bude příští brankář United!

Brzy se však David naučil správně používat nohy, a jakmile začal kopat, už nikdy kopat nepřestal. Měl přirozený talent. Kopal do všeho, co mu přišlo do cesty – do fotbalových míčů, tenisových míčků, kamenů, ponožek... dokonce i do milované hračky své sestry Lynne – medvídky Care Bear.

„Mami!“ vykřikla Lynne z vrcholu schodiště. „David už to zase dělá!“

Teď, když měl svůj první dres Manchesteru United, mu v tom kopání skoro nešlo zabránit. Běhal po obývacím pokoji a v kopačkách dělal díry do koberce. Naštěstí nemohl malým měkkým míčem napáchat příliš škody.

Gó!! zajásal a točil se dokolečka.